

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 7/2013
06.06.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Јанка Лазаревића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Е.Ј. и др, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 2. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Е.Ј., адв. Н.Ј. поднетом против правноснажних решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кр По1-9/13 од 21.03.2013. године и Кж2 По1-128/13 од 03.04.2013. године, у седници већа одржаној 06.06.2013. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. Е.Ј., адв. Н.Ј., поднет против правноснажних решења Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кр По1-9/13 од 21.03.2013. године и Кж2 По1-128/13 од 03.04.2013. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кр По1-9/13 од 21.03.2013. године према окривљенима С.Б., Н.К., В.В., Е.Ј., М.С., А.В., Б.А. и М.Ж. продужен је за три месеца притвор, тако да им по том решењу може трајати најдуже до 24.06.2013. године.

Одлучујући о жалбама бранилаца окривљених В.В., Е.Ј., А.В. и М.Ж., Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је решењем Кж2 По1-128/13 од 03.04.2013. године одбио жалбе као неосноване.

Против наведених правноснажних решења бранилац окр. Е.Ј., адв. Н.Ј., на основу члана 485. став 1. тачка 1. и 3. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 1. и 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и оба решења, у односу на окр. Е.Ј., укине и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи првостепено решење и према овом окривљеном укине притвор или да отклони поједине основе за продужење притвора који даље нису нужни.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног, као један од разлога за подношење захтева за заштиту законитости наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, али у захтеву, у вези са истакнутом повредом, не даје конкретно образложење.

Наведена битна повреда одредаба кривичног поступка постоји у случају када је судска одлука заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, а бранилац у захтеву не указује ни на један такав доказ, па је његов захтев у односу на истакнуту битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, неоснован.

Наводима да је изрека решења о продужењу притвора у односу на окр. Е.Ј. неразумљива, затим да су разлози за продужење притвора по основима из члана 211. став 1. тачка 1, 3. и 4. ЗКП противречни сами себи и изреци, да у решењу нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима решења о садржини исправа и самих тих исправа, бранилац указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП.

Наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, јер је том одредбом ограничено право окривљеног на подношење захтева за заштиту законитости, како временски, тако и у погледу разлога због којих се овај ванредни правни лек може поднети, а који законски разлози су таксативно побројани, при чему повреда одредбе члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 2. ЗКП, није предвиђена као законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Имајући у виду одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да, следствено томе, ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

Најзад, бранилац окривљеног, као разлог подношења захтева наводи и да је доношење првостепеног и другостепеног решења којима је повређен закон на штету окривљеног (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) имало за последицу повреду и ускраћивање основног људског права окривљеног и његових слобода зајамчених Уставом Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП). При томе, бранилац није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, па захтев браниоца у односу на наведену повреду из члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП, нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

Имајући у виду све наведено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

- судија

Драгиша Ђорђевић,с.р.